

Forårets og sommerens sange

Fællessang i Hesselbækpark
Onsdag d. 11. juni 2014

1. Se, det summer af sol

(Majvise)

Melodi og opr. tekst: Stephen
Foster 1856

Tekst: Holger Drachmann (1897)

1. Se, det summer af sol over engen,
honningbien vil fylde sin kurv,
og der pusles ved bordet og sengen
af den fattigste sissen og spurv,
og der jubles hele dagen,
men mod kvælden bli'r alting så tyst.
Våren synger sin sang, det er sagen,
og mit hjerte bli'r vokst i mit bryst.

2. Der er sølvklang i majbækkens vove,
gyldent skær gennem aftenen lang,
hver en grøft bliver blomstrende skove
langs den kornrige, bølgede vang.
Disse bølger, oh, de stiger
med min sjæl over solskyens rand,-
rundt i verden er dejlige riger,
ingen vår som en maj i vort land!

3. Thou wilt come no more, gentle Annie,
Like a flower thy spirit did depart;
Thou art gone, alas! like the many
That have bloomed in the summer of

my heart.

Shall we nevermore behold thee;
Never hear thy winning voice again --
When the Springtime comes, gentle Annie
When the wild flowers are scattered o'er
the plain?

2. Velkommen i det grønne

Tekst: N. F. S. Grundtvig, 1843

Melodi: Fritz Andersen, 1852 og Erik
Grip 1983

1. Velkommen i den grønne lund,
hvor fuglene de sjunge!
det høres skal: den danske mund
til sang har og en tunge.

2. Kan munden vi få ret på gang
til andet end at spise,
hverandet bærer i Daneyang, Holger 1897
forstår en halvkvæden vise.

3. For, hvad vi fattes først og sidst,
til lykke ej så ganske,
men lidt dog både her og hist,
det er det ægte danske.

4. Derom sang nys en lille fugl
i syd på Skamlingsbanke,
og synd det var at lægge skjul
på hele folkets tanke.

5. Vi føre løver i vort skjold
af hjerter tæt omsatte,
dem førte vi fra hedenold
og ingen abekatte.

6. Hver fugl må synge med
sit næb,
og livet, kan vi skønne,
var uden sang kun
slid og slæb.
Velkommen i det grønne!

3. "Wild Mountain Thyme"

*Skotsk folkesang, tekst og melodi:
Francis McPeake.*

1. Oh, the summer time is coming,
and the trees are sweetly
blooming,
and the wild mountain thyme
grows around the blooming
heather.

Will you go, lassie, go?

Omkvæd:

*And we'll all go together
To pluck wild mountain thyme
All around the blooming heather,
Will you go, lassie, go?*

2. I will build my love a tower
near yon pure crystal fountain,
and on it I shall pile,
all the flowers of the mountain.
Will you go, lassie, go?

Omkvæd: And we'll...

3. If my true love, she were gone,
I would surely find another
where the wild mountain thyme
grows around the blooming
heather.

Will you go, lassie, go?

Omkvæd: And we'll...

4. Oh, the summer time is coming,
And the trees are sweetly
blooming,
And the wild mountain thyme
Grows around the blooming
heather.

Will you go, lassie, go?

Omkvæd: And we'll...

4. Påskevals (J.B.Sand/Furefolk)

5. Når kirsebærtræerne blomstrer

Melodi: Erik Grip (1976)

Tekst: Nis Petersen (1949)

1. Når kirsebærtræerne blomstrer,
og det gør de i denne tid,
er det som jorden rækker
himlen sin blomstermund

2. Når kirsebærtræerne blomstrer -
det gør de i denne nat -
er det som lys, der brænder
over en bortgemt skat

3. Kirsebærtræernes trolddom
hvisker bag hver en hæk -
den samme lysende sladder,
der går i en rislende bæk.

4. Og jeg, der gik ud for at søge
efter en bortgemt skat -
glemmer de lys, der brænder
for sladder i en nat.

6. Hilsen til forårssolen

Melodi: Povl Dissing 1981

Tekst: Benny Andersen 1981
(Fra "Oven visse vande")

1. Det er forår, og alting klippes ned.
Der beskæres i buskadser og budgetter.

Slut med fordums fede ødselhed.
Vi begynder at træne til skeletter.
Jeg bli´r fem år ældre
ved hvert indgreb i min pung,
men når forårssolen skinner,
bli´r jeg ung!

2. Lad kun falde, hvad der knap kan stå ...
Men i så fald sku jeg altid komme
kryv'nde,
hver gang skatten gir sig til at flå
mine sidste mønter fra mig hver
den tyv'nde
Jeg blir tom i hjernen, .
træt og tung i sjæl og krop,
men når forårssolen skinner
står jeg op!

3. Og jeg fægter med min sparekniv.
Men den skraber bare hult i sparegrisen..
Der er ikke meget tegn på liv.
Selv i vinter var der dog en ko på isen.
Jeg har længe næret en
istap ved min barm,
men når forårssolen skinner,
bli´r jeg varm!

4. Solen skinner på fallittens rand.
Derfor denne dyrekøbte randbemærkning:
Der er caries i tidens tand.
Dens emalje trænger voldsomt til
forstærkning!
Snart skal jeg og mine sidste
tænder skilles ad,
men når forårssolen skinner,
bli´r jeg glad!

5. Tag da kun min sidste spinkle mønt.
Livets sol er min den sidste del af livet,
for 'som solfanger er jeg nu begyndt
at forstå,
at Alt og Intet er os givet.
Og en gang går solen sin
runde uden mig,
men når forårssolen skinner,

lever jeg!

7. Idas Sommarvisa

Tekst: Astrid Lindgren
(fra "Emil och griseknoen, 1973)
Melodi: Georg Riedel

1. Du ska inte tro det blir sommar
ifall inte nå´n sätter fart
på sommarn och gör lite somrigt,
då kommer blommorna snart.
Jag gör så att blommorna blommar,
Jag gör hela kohagen grön
och nu har sommaren kommit
för jag har just tagit bort snön

2. Jag gör mycket vatten i bäcken
så där så det hoppar och far
Jag gör fullt med svalor som flyger
och myggor som svalorna tar.
Jag gör löven nya på träden
och små fågelbon här och där.
Jag gör himlen vacker om kvällen
för jag gör den alldeles skär.

3. Och smultron gör jag åt barna
för det tycker jag dom ska få
och andra små roliga saker
som passar när barna är små
Och jag gör så roliga ställen
där barna kan springa omkring
då blir barna fulla med sommar
och bena blir fulla med spring.

8. Blind Mary (Turlough O' Carolan, 1670 - 1738)

9. Noget om skærsommernætter

Melodi: Mogens Jeremiin Nissen

Tekst: Halfdan Rasmussen
(Fra "Tosserier 3", 1953)

1. Nu nejer blomsterne. Og geden bræger vemodigt, mens den be'r sin rosenkrans. På Kongens Nytorv sidder Oehlenschläger og tænker på, at snart er det Sankt Hans. I Vinje sidder Vesaas, der er nordmand, og nynner Solveigs sang. I Malmø ser hr. Svensson op mod himlen fra den jord, han måske skal himle fra om tre kvarter.

2. Jeg ligger her, hvor natten dugger ruden, og tænker på dem alle, men især på den, hvis skygge danser over puden og under mine hænders pilgrimsfærd. Hun dufter grønt af kløver. Hendes læber er vilde jordbær. Og jeg plukker løs. Skønt jeg har læst en del om kys, der dræber, er jeg i grunden ikke spor nervøs.

3. Hvad ved vi om hinanden? Vesaas standser sin sagte nynnen. Oehlenschläger glør på Nyhavns Don Juan og førstedanser, der hiver dagens kæfert overbord. En tagsten rasler ned i Hamnegatan, det sted i Malmø, hvor hr. Svensson står. Nu ligger han og mumler sgu og Satan - med alle himlens stjerner i sit hår.

4. Jeg ser på Sirius, der løfter rummet og mætter det med tusind somres vejr, mens pigen ligger sval og sammenkrummet med mælkevejen mellem sine tæer. Her hviler vi, et hundredtyve kilo - formummet drøm og drift fordelt på to, og tænker på, at Venus var fra Milo, men har en datter her på Nørrebro.

5. Nu gaber Vesaas træet i Ytre Vinje og klapper Halldis på det runde knæ. Nu nynner Oehlenschläger denne linje: Vort gamle Danmark skal bestå så læ... Nu opgi'r fire skånske nervelæger hr. Svensson, som var død på et kvarter. Nu sover blomsterne, og geden bræger, og holder mund og bræger ikke mer.

6. Jeg vender mig i sengen, før jeg sover. Så sover jeg og vender mig på ny. En Fordvogn kører Svenssons kone over, så hun kan møde ham før morgengry. En pige står i mørket. Blæsten kommer og griber hendes hånd og vandrer hjem, mens alle træer synger om skærsommer... Mit hjerte flyver stille efter dem.

10. En yndig og frydefuld sommertid

Tekst: Folkeviser

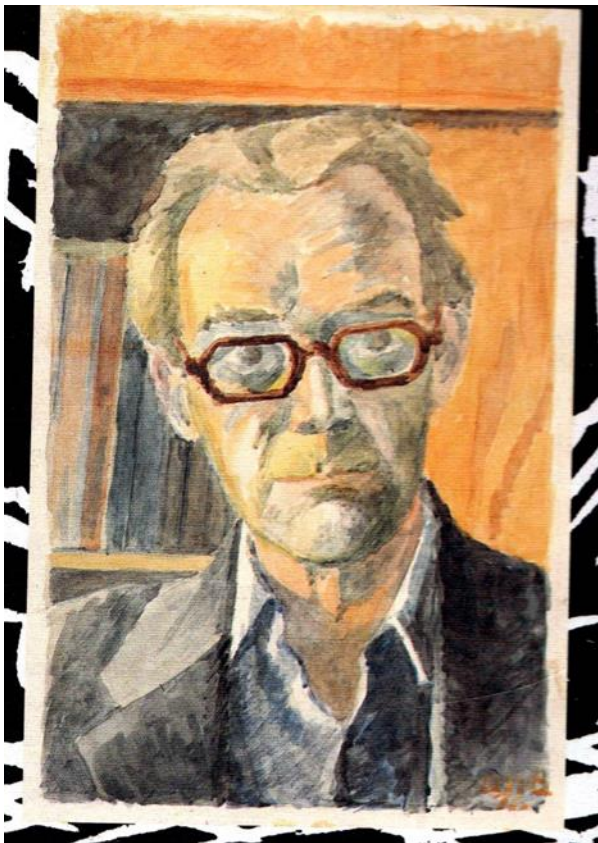
Melodi: Folkemelodi

1. En yndig og frydefuld sommertid i al sin herlighed, den glæder og trøster så mangan en, alt ved Guds kærlighed. Den fører blomsterskaren frem, og rosen rød, så dejlig og sød, den ser du da igen.

2. Blandt alle disse blomster véd jeg én,
en rose for dem alle,
udsprungen af en dejlig gren,
ud af en yndig stamme.
Vel er der mange smukke til,
men jeg for sandhed sige vil:
han overgår dem alle.

3. Ja, var jeg nu så lykkelig,
jeg kunne rosen få!
Mit hjerte brænder ret inderlig
med længsels stor attrå.
Mit hjerte ler, hver gang jeg ham ser,
og det ud af stor kærlighed
la'r ikke ro mig få.

4. Går jeg om dagen ud eller ind,
ihvor det være må,
da er du stedse i mit sind,
om natten ligeså.
Og når jeg sover sødelig,
om dig jeg drømmer lykkelig,
ret som du hos mig lå.

11. Fredens Bro

Melodi: René Giannini, Furefolk 2014

Tekst: Edvard Anberg

1. En solklar sommermorgen
vi stod på Fredens Bro.
Besinded' os i sorgen
for én der gik til ro.
Den nat der blev den sidste,
da lærte vi at miste,
- mens nattergalen lo.

2. Den brød sig fejl om dødsfald,
mens nattens timer skred.
Dens egen død i nødsfald
var blot at falde ned.
Så frit og ubesværet
fik myrerne foræret
- naturens næste led

3. Det ligner lidt en tanke.
Når noget er forbi,
vil andre pulsslag banke
med genfødt energi.
Om ikke just fortæring,
så fik dog tanken næring
- til flugt og fantasi.

4. Græd ikke for de døde.
De klarer sig vist nok.
Om nogle bliver føde
og andre engleflok,
så er det ganske givet
at de har fortsat livet
- til trods for brist og brok.

5. På Fredens Bro blev mindet
et underfundigt smil.
Et glimt af gøglerindet,
der tog det sidste hvil.
Før næste store vandring
mod kredsløb og forandring
- i bedste gøglerstil.

6. En lærke gik i luften
som lærker altid gør.
I strid med snusfornuften.
Ufatteligt de tør.
Så lodret op mod himlen
og uden mindste svimlen
- som lærker skal og bør.

7. Fornuftsbestemte hjerner
gør ingen dag til fest.
Den dag fornuften fjerner
den sidste lille rest
af lærkesang i luften,
da dør vi af fornuften.
- hvem mon kreperer bedst.

12. Highland Cathedral (Ulrich Roever/
Michael Korb) *Et tysk !! bud på Skot-
lands nationalsang. Der er folke-
afstemning om selvstændighed
d. 18. september 2014!*

13. Wie schön blüht uns der Maien
Tysk folkeviser (Melodi: 1602. Tekst:
1549)
(Bearbejdet og moderniseret 1911-12
af Max Pohl)

1. Wie schön blüht uns der Maien,
Der Winter fährt dahin,
Mir ist ein schöns Jungfräulein
Gefallen in meinen Sinn.
Bei ihr da wär Ich wohl,
Wenn ich nur an sie denke,
Mein Herz ist freudenvoll.

2. Bei ihr, da wäere ich gerne,
Bei ihr, da wär mirs wohl
Sie ist mein Morgensterne,
Strahlt mir ins Herz so voll.
Sie hat ein' roten Mund,
Sollt ich sie darauf küssen,
Mein Herz würd mir gesund.

3. Wollt Gott, ich fänd im Garten,
Drei Rosen auf einem Zweig,
Ich wollte auf sie warten,
Ein Zeichen wär mir's gleich.
Das Morgenrot ist weit,
Es streut schon seine Rosen;
Ade, mein schöne Maid!

Dansk lydskrift v. Pia Anberg:

1. *Viih sjøøhn blyyht ååns dér majøhn
Dér vintær fæhrt darhin
mir ist ajn sjøøhns jung frøjlajn
gefarlløhn inn marjøøn sinn
baj ir, dar væhr ickhh vooohl
væn ickhh nur arn siih dænkøh
majn hærts ist frøjdenfolll*

2. *Baj ir, dar væhr ickhh gærnøh
baj ir, dar væhrs mir vooohl
siih ist majn mårgønstærnøh
straaarlt mir ins hærts soooh folll
siih hartt ajnøh rotøn muundt*

*sållt ickhh drauf kyyssøn
majn hærts vyrdt mir gesuundt*

*3. Vålldt gådtt, ickhh fændt im gaartøn dr
auf ajnøm tsvajg
ickhh vålldtøh auf siih vaartøn
ajn tsajckhhøn væhr mirs glajckhh
dars mårgønroootøn ist vajt
æs strøjt sjooohn sajnøh rosøn
ardøh, duuh sjøøhnøh majdt*

14. Lange Oluf

Tekst og melodi: Hermann Brüsck
Ca. 1976

1. På en vej kant, under grene
sidder jeg, så helt alene,
tygger på et kløverblad
og føler mig så sommerglad!
Kartoffelblomst og Harefod,
den danske muld er blød og god,
*og solen kysser kinden,
og dagen snurrer rundt.
Og uret går som vinden!
Og frihed – det er sundt!
Man maler med de lyse farver;
gammel vagabond!*

2. Jeg vil leve alle dage,
spise godt af livets kage,
tygge på det gyldne korn
og blæse ned i tyrens horn.
Ja, hønsetyv og hanefuld,
den danske snaps er alt
for god!
Og solen...

3. Lange Oluf bli´r jeg kaldet,
himmelhøj og dejligt skaldet.
Se, mit slot, kom indenfor,
ja, se dig om, her bor jeg godt.
Nej, ingen væg og intet tag
og sikke højt en sommerdag,
Hvor solen....

15. Kirsebærrenes tid (1866)

Tekst: Jean-Baptiste Clément
Melodi: Antoine Renard.
Oversættelse: Furefolk (2011)

1. Quand nous chanterons le temps des
cerises

Et gai rossignol et merle moqueur
Seront tous en fête
Les belles auront la folie en tête
Et les amoureux du soleil au cœur
Quand nous chanterons le temps des
cerises
Sifflera bien mieux le merle moqueur

2. Hver kirsebærblomst står lysende rød,
en nattergal synger om elskov og fest
- Hver fugl er til gilde -
Med ansigter skønne af galskab og glød,
og solen i hjertet, danser hver gæst.
Når sangen om festen lyder i nat,
besynger hver fugl – sin dyreste skat.

3. Men daggryet kommer, gør festen forbi,
og stunden til drømme, vemodige ord,
- Et perlebånd bristed´ -
Rubinrøde perler dækker hver sti,
som dråber af blod under blade og jord.
Og tiden til glæde så hastigt svandt bort -
korallernes farver - dækket af sort.

4. Men frygter du sorg og kærlighedsve,
når kirsebærblomsten om våren står rød,
- så undgå de skønne!
Jeg selv vil ej leve en dag uden smerte,
hvis prisen, man kræver, er elskovens død.
Ved glæde som fest er sorgen en gæst,
som kommer, når elskende - morer sig bedst.

5. Mit kirsebærtræ med blomster og frugt,
jeg gemmer dig altid her dybt i mit bryst
- I mit blødende hjerte -
Om Lykkens Gudinde så gav mig alt smukt,
min smerte ej stilnes, jeg bliver ej tyst.
Jeg elsker for altid hver blomstrende gren
og ved, den vil blomstre – ofte igen!

6. J'aimerai toujours le temps des cerises
C'est de ce temps-là que je garde au cœur
Une plaie ouverte !

Et Dame Fortune, en m'étant offerte
Ne pourra jamais calmer (fermer) ma douleur...
J'aimerai toujours le temps des cerises
Et le souvenir que je garde au cœur

16. Introitus til Spillemands- Messen

*Teksten, som vi ikke synger,
er skrevet af Holger Lissner.*

*Musikken er komponeret af Ivan
Damgaard og Michael Sommer med
udgangspunkt i dansk traditionel
dansemusik.*

17. Skipper Clements Morgensang

Leif Varmark 1971 - Ebbe Kløvedal
Reich 1970

1 Skærm jeres hus med grav og planke,
hvæs jeres leer snittende blanke,
frygt ikke Rantzaus sorte hær,
silke skal vige for vadmelklæ'r.

*Bønder, tømrer, jyske knejte,
nu skal vi sejre i grevens fejde.*

2 Bagved de riges glitrende hjelme
skjuler sig bange, skælvende skælme.
Djævelen selv har dem givet til pynt
rustninger, skjolde, jorder og mønt.

Bønder ...

3 Mennesker bytter de ud for penge,
porten til frihed de låse og stænge,
piner og binder med arv og med gæld
jorden, som havde de skabt den selv.

Bønder ...

4 Rigdom, si'r de, er for de rige.
Biblen har noget andet at sige.
Fattig på jorden vandred Guds søn,
hented just ikke hos dem sin løn.

Bønder ...

5 Kirkens sorte skade sværme
skal sig for pigernes latter beskærme.
Spraglede herremandsaner på stand
møde nu skal den danske mand.

Bønder ...

6 Hanen har galet trede gange,
stå nu kun fast, for vi er de mange.
Lad ikke fremtiden sige om os,
rigdommen knægted os uden at slås.

Bønder ...

18. Gånglåt från Äpelbo

Trad. svensk til ind- og udmarch.

www.furefolk.dk Nu også på
Facebook!

